

[Finansministeren]

len af virkningerne på betalingsbalancen alene påvirkningen af betalingsbalancens løbende poster, dvs. eksport og import af varer og tjenester, renter m. v., og der indgår således ikke tal for lån i og til udlandet, direkte investeringer i udlandet og andre kapitalbevægelser. Idet bemærkes, at der må tillægges udviklingen på de løbende poster afgørende vægt, tilføjes, at bemærkningerne i svar på spørgsmål 725 også bør have for øje i forbindelse med nærværende spørgsmål.

I øvrigt henvises til de indledende generelle bemærkninger i besvarelsen af spørgsmål 718.

Til *finansministeren* (27/4 78) af:

Glensgård (FP):

»Ministerens betragtninger på de første fem sider af det til finansudvalget fremsendte notat af 10. april 1978 – hvis fem sider er gennemsyrede af fejl og mistolkninger af forslagene fra fremskridtspartiet – munder uden videre øverst på side 6 ud i de fem linjer, som er bestemt til pressemeddelelse, og som er et helt uforbeholdent udsagn om, at fremskridtspartiets ændringsforslag alt i alt medfører, at den samlede arbejdsløshed forøges med ca. 130.000. Da dette tal absolut ikke kan udledes som konklusion af de foregående betragtninger, bedes ministeren specificeret angive de beregninger, der ligger til grund for tallet 130.000. Da tallet 90.000 offentlige arbejdspladser på side 5 er brugt som et bruttotal, men på side 6 overføres til at være et nettotal for arbejdsløshedsforøgelse, spørges, om der ved skønnet side 6, første afsnit, overhovedet er taget hensyn til de dele af forslagene, som også efter ministerens opfattelse virker beskæftigelsesforøgende og i bekræftende fald med hvilket antal arbejdspladser.«

(Spm. nr. 727).

Begrundelse.

På finansudvalgsmødet onsdag den 26. april 1978 besluttede et flertal bestående af bl. a. venstre, det konservative folkeparti og socialdemokratiet at nægte fremskridtspartiets medlemmer af finansudvalget at stille en række spørgsmål til finansministeren på baggrund af et notat fra finansministeren om

fremskridtspartiets ændringsforslag til finansloven.

Da fremskridtspartiet således blev afskåret fra at stille spørgsmålene i finansudvalget, er det nødvendigt at anvende denne mere bureaukratiske form.

Besvarelse (25/5 78):

Finansministeren (Heinesen):

Fremskridtspartiets ændringsforslag om forhøjelse af personfradrag, om forøgede pensioner og – med begrænset virkning i det første år – forslaget om begrænsning af løn-omkostningerne i den private sektor vil alle trække i retning af øget beskæftigelse. Forøgelsen af beskæftigelsen er beregnet til ca. 40.000 personer.

Fremskridtspartiets forslag om offentlige besparelser fører til nedlæggelse af ca. 90.000 offentlige arbejdspladser, hvilket sammen med nedsættelsen af de offentligt ansattes lønninger fører til nedlæggelse af næsten lige så mange arbejdspladser i den private sektor, således at forslagene i alt fører til nedlæggelse af ca. 130.000 arbejdspladser.

I øvrigt henvises til de indledende generelle bemærkninger i besvarelsen af spørgsmål 718.

Til *finansministeren* (27/4 78) af:

Glensgård (FP):

»Vil ministeren oplyse, med hvilke talstørrelser han i sine vurderinger af fremskridtspartiets ændringsforslag til finanslovsforslaget for 1978 har medregnet den markante rentenedgang, som vil blive følgen af, at lånemarkedet ikke mere skal belastes med optagelse af nye statslån i størrelsesordenen 20–30 milliarder kroner årligt?«

(Spm. nr. 728).

Begrundelse.

På finansudvalgsmødet onsdag den 26. april 1978 besluttede et flertal bestående af bl. a. venstre, det konservative folkeparti og socialdemokratiet at nægte fremskridtspartiets medlemmer af finansudvalget at stille en række spørgsmål til finansministeren på baggrund af et notat fra finansministeren om fremskridtspartiets ændringsforslag til finansloven.